

Asia C-399/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

15.6.2022

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

9.6.2022

Kantaja:

Confédération paysanne

Vastaajat:

Ministère de l'agriculture et de la souveraineté alimentaire

Ministère de l'économie, des finances et de la souveraineté industrielle et numérique

CONSEIL D'ÉTAT (ylin hallintotuomioistuin, Ranska),

jonka käsiteltävänä on

seuraava asia

[--]

9.6.2022 annettu välipäätös

Kun otetaan huomioon seuraavat menettelyyn liittyvät seikat:

Confédération paysanne (maanviljelijäliitto) on toimittanut Conseil d'Etat'n kirjaamoon 2.10.2020 kannekirjelmän, 12.11.2021 vastineen ja 15.12.2021 kantajan vastauksen, joissa se vaatii, että Conseil d'Etat

1) kumooa toimivallan ylittämisen perusteella ministre de l'agriculture et de l'alimentationin (maalous- ja ruokaministeri, Ranska) ja ministre de l'économie, des finances et de la relancen (talous, valtiovarain- ja

uudelleenrakentamisministeri, Ranska) hiljaisen päätöksen, jolla he ovat kieltäytyneet antamasta asetusta, jolla kielletään tiettyjen Länsi-Saharasta peräisin olevien maataloustuotteiden maahantuonti Ranskan tullilain (code des douanes) 23 §:n nojalla;

2) määrää ministre de l'économie, des finances et de la relancen ja ministre de l'agriculture et de l'alimentationin antamaan Ranskan tullilain 23 a §:n nojalla kahden kuukauden kuluessa Conseil d'Etat'n ratkaisun antamisesta asetuksen, jolla kielletään Länsi-Saharasta peräisin olevien kirsikkatomaattien ja melonien maahantuonti Euroopan unionin oikeuden vastaisesti:

3) toissijaisesti esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntönsä ensinnäkin siitä kysymyksestä, onko – kun otetaan huomioon Länsi-Saharan oma ja erillinen asema – Euroopan unionin oikeutta ja erityisesti asetusta N:o 1308/2013, asetusta N:o 543/2011 ja asetusta N:o 1169/2011 tulkittava siten, että alkuperämaan merkitsemistä pakkauksiin koskevan velvollisuuden perusteella tuoreiden hedelmien ja vihannesten pakkauksissa on mainittava Länsi-Saharan alue Marokon sijaan, toiseksi siitä kysymyksestä, voivatko Marokon viranomaiset tätä koskevan toimivaltansa perusteella suorittaa Länsi-Saharan alueelta peräisin olevien tuotteiden vaatimustenmukaisuustarkastuksia, ja kolmanneksi siitä kysymyksestä, poiketaanko Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 4 muuttamisesta Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välillä kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2019/217 säännöistä, joita sovelletaan unionin tullikoodeksissa tarkoitettun muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän vahvistamiseen, ja jos kyllä, onko kyseinen neuvoston päätös unionin primaarioikeuden mukainen.

[– –]

Confédération paysanne väittää, että:

- riidanalainen päätös on sille vastainen päätös,
- toimivaltaiset ministerit eivät voineet laillisesti jättää käyttämättä Ranskan tullilain 23 a §:n mukaista toimivaltaansa,
- riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1308/2013 74 artiklaa, asetuksen N:o 543/2011 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklaa, asetusta N:o 1169/2011, unionin tullikoodeksin 60 artiklaa, 28.7.2015 annetun delegoidun asetuksen 2015/2446 31 artiklaa sekä Euroopan komission omaksumaa kantaa siltä osin kuin sillä kieltäydytään viittaamasta kyseisten elintarvikkeiden alkuperän osalta kansainvälisesti tunnustettuihin rajoihin yhtäältä, kun kuluttajille annetaan elintarviketietoja erityisesti hedelmien ja vihannesten pakkauksissa, ja toisaalta Länsi-Saharasta peräisin olevien tomaattien

ja melonien vaatimustenmukaisuustarkastuksissa ja vaatimustenmukaisuustodistuksissa,

– riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1169/2011, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen 21.12.2016 antaman tuomion C-104/16 P perusteella, 9 artiklan [1 kohdan] i alakohtaa, 26 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa elintarvikkeiden lähtöalueen ilmoittamisen osalta, vaikka Ranskan tullilain 23 a §:ssä tarkoitetut kotimaiset elintarvikkeet kuuluvat mainitun asetuksen soveltamisalaan, kyseiset tuotteet korjataan Länsi-Saharan alueella ja näin ollen alkuperämerkintä ”Alkuperämaa: Marokko” on virheellinen, ja

– [–]

Ministre de l'économie et des finances et de la relance on toimittanut 12.11.2021 ja 15.2.2022 vastineet, joissa hän vaatii kanteen hylkäämistä. Hän väittää ensisijaisesti, että kannetta ei voida tutkia, koska riidanalainen hiljainen päätös ei ole toimi, josta voitaisiin nostaa kanne toimivallan ylittämisen perusteella, ja toissijaisesti, että kanneperusteet eivät ole perusteltuja.

Ministre de l'agriculture et de l'alimentation on jättänyt 15.11.2021 vastineen, jossa hän vaatii kanteen hylkäämistä ja yhtyy ministre de l'économie, des finances et de la relancen esittämiin huomautuksiin.

[–] [Kansallisia prosessiseikkoja]

Kun otetaan huomioon muut asian asiakirjat;

Kun otetaan huomioon:

– [–]

– Euroopan unionista tehty sopimus,

– Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus ja erityisesti sen 267 artikla,

– Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskeva, 26.2.1996 tehty Euro-Välimeri-sopimus;

– Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 4 muuttamisesta Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välillä kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annettu neuvoston päätös (EU) 2019/217,

– neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja

vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011,

– elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011,

– unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013,

– maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus N:o 1308/2013, jolla korvattiin asetus (EY) N:o 1234/2007,

– 28.7.2015 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 2015/2446,

– Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 13.3.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2017/892,

– [–]

– Ranskan tullilaki, ja

– [–]

[–]

Toteaa seuraavaa:

- 1 Confédération paysanne on vaatinut ministre de l'économie, des finances et de la relancea ja ministre de l'agriculture et de l'alimentationia antamaan Ranskan tullilain 23 a §:n nojalla asetuksen, jolla kielletään Länsi-Saharan alueella korjattujen kirsikkatomaattien ja verkkomelonien maahantuonti, koska kyseinen alue ei ole osa Marokon kuningaskuntaa ja koska näin ollen pakkausmerkinnät, joissa kyseisten tuotteiden ilmoitetaan olevan peräisin Marokosta, ovat unionin sellaisten oikeussääntöjen vastaisia, jotka koskevat myyntiin saatettujen hedelmien ja vihannesten alkuperää koskevan tiedon antamista kuluttajille. Confédération paysanne vaatii, että Conseil d'Etat kumoaa toimivallan ylittämisen perusteella kyseisten ministerien tekemän hiljaisen päätöksen, jolla he ovat kieltäytyneet antamasta tällaista asetusta.
- 2 Ranskan tullilain 23 a §:ssä säädetään seuraavaa: *”Jollei kansainvälisten sopimusten soveltamisesta muuta johdu, ministre de l'économie et des financesin (talous- ja valtionvarainministeri), ministre responsable de la ressourcein (luonnonvaroista vastaava ministeri) ja ministre de l'agriculturein (maatalousministeri), jonka vastuulla on vääreännösten torjunta, yhdessä antamalla asetuksilla voidaan kieltää tai säännellä niiden laadusta ja alkuperästä*

riippumatta sellaisten elintarvikkeiden, aineiden ja tuotteiden tuontia, jotka eivät täyty vastaaviin kotimaisiin elintarvikkeisiin, aineisiin tai tuotteisiin sovellettavia kaupan pitämistä tai myyntiä koskevia lailla tai asetuksella säädettyjä vaatimuksia.”

Ministre de l'économie, des finances et de la relancen esittämä oikeudenkäyntiväite:

3 [- -]. [Kansallista oikeutta koskeva väite, jolla ei ole merkitystä]

Kysymys siitä, onko ministre de l'économie, des finances et de la relancen ja ministre de l'agriculture et de l'alimentationin kieltäytyminen antamasta päätöstä, jolla kielletään Länsi-Saharasta peräisin olevien hedelmien ja vihannesten tuonti, lainmukainen:

4 [- -]

5 [- -] [Kansallista oikeutta koskevia väitteitä, joilla ei ole merkitystä]

6 Confédération paysanne väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1308/2013 74 ja 76 artiklaa, 7.6.2011 annetun komission asetuksen N:o 543/2011 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklaa, 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1169/2011 26 artiklaa, unionin tullikoodeksin 60 artiklaa, 28.7.2015 annetun komission delegoidun asetuksen 2015/2446 31 artiklaa sekä Euroopan komission omaksumaa kantaa siltä osin kuin sillä kieltäydytään viittaamasta kyseisten elintarvikkeiden alkuperän osalta kansainvälisesti tunnustettuihin rajoihin yhtäältä, kun kuluttajille annetaan elintarviketietoja erityisesti hedelmien ja vihannesten pakkauksissa, ja toisaalta Länsi-Saharasta peräisin olevien tomaattien ja melonien vaatimustenmukaisuustarkastuksissa ja vaatimustenmukaisuustodistuksissa. Confédération paysanne väittää lisäksi, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1169/2011, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen 21.12.2016 antaman tuomion C-104/16 P perusteella, 9 artiklan 1 kohtaa, 26 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa elintarvikkeiden lähtöalueen ilmoittamisen osalta, vaikka Ranskan tullilain 23 a §:ssä tarkoitettut kotimaiset elintarvikkeet kuuluvat mainitun asetuksen soveltamisalaan, kyseiset tuotteet korjataan Länsi-Saharan alueella ja näin ollen alkuperämerkintä ”Alkuperämaa: Marokko” on virheellinen.

7 [- -].

8 Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 9 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–35 artiklan mukaisesti, jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu: / – – i) alkuperämaa tai lähtöpaikka siten kuin siitä on säädetty 26 artiklassa; – –”. Asetuksen 26 artiklassa säädetään seuraavaa: ”– – 2. Alkuperämaan tai

lähtöpaikan ilmoittaminen on pakollista: / a) jos sen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöpaikasta, erityisesti siinä tapauksessa, että elintarvikkeen mukana seuraavista tiedoista tai etiketistä sellaisenaan voisi muuten saada sen käsityksen, että elintarvikkeella on eri alkuperämaa tai lähtöpaikka; – –”.

Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17.12.2013 annetun asetuksen N:o 1308/2013 76 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Edellä 75 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi voidaan hedelmä- ja vihannesalan tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäväksi tuoreina kuluttajille, pitää tarvittaessa kaupan ainoastaan, jos ne ovat laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu. / 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia sekä tämän alajakson mukaisesti vahvistettuja hedelmä- ja vihannesalaan sovellettavia kaupan pitämisen vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, myös tuonnissa – – / 3. Sellaisten hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden haltija, joita hyväksytyt kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, ei saa pitää kyseisiä tuotteita esillä myyntitarkoituksessa, saattaa niitä myyntiin eikä toimittaa tai pitää niitä kaupan millään tavoin unionissa, elleivät ne ole mainittujen vaatimusten mukaisia, ja haltijan on vastattava siitä, että vaatimuksia noudatetaan. / – –”.

Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011, jonka säännöksissä täsmennetään hedelmiin ja vihanneksiin, mukaan lukien meloneihin, sovellettavat kaupan pitämisen yleisvaatimukset, ja jossa vahvistetaan erityiset kaupan pitämisen vaatimukset tomaateille, säädetään, että pakkauksiin, laskuihin ja saateasiakirjoihin on ehdottomasti merkittävä ja vähittäismyyntihetkellä on kerrottava yhtäältä pakkaajan ja lähettäjän osoite ja toisaalta tuotteen alkuperämaan kokonimi ja ”vapaavalintaisesti” tomaattien osalta ”tuotantoalue”.

Unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 952/2013 134 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Unionin tullialueelle tuotavat tavarat ovat saapumishetkestä alkaen tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Niihin sovelletaan tarpeen mukaan kieltoja ja rajoituksia, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina huumausaineiden lähtöaineisiin, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia rikkoviin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset, sekä kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttamiseksi. / Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, eikä niitä saa siirtää pois tullivalvonnasta ilman tulliviranomaisten lupaa. / Unionitavarat eivät ole tullivalvonnassa sen jälkeen, kun niiden tullioikeudellinen asema on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 254 artiklan soveltamista. / Muut kuin unionitavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu tai ne viedään unionin tullialueelta taikka hävitetään.”

- 9 Kaikista näistä säännöksistä seuraa, että alkuperämaan tai lähtöalueen mainitsemista koskevaa vaatimusta, jonka tarkoituksena on antaa tietoja kuluttajille ja joka siten on luonteeltaan yksi kaupan pitämisen vaatimuksista, on lähtökohtaisesti noudatettava tuontihetkestä alkaen. Missään mainituista asetuksista ei kuitenkaan nimenomaisesti anneta jäsenvaltioille toimivaltaa toteuttaa yksittäisiä tai yleisesti sovellettavia toimenpiteitä, joilla kielletään sellaisten tuotteiden maahantuonti, jotka eivät täytä kaupan pitämisen vaatimuksia, vaikka erityisesti tilanteessa, jossa maahantuonnin edellytysten rikkominen on hyvin laaja-alaista siten, että lukuisien myöhempien tarkastusten suorittaminen on vaikeaa sen jälkeen, kun tuotteet on viety eri paikkoihin unionin alueella, tällaisella toimenpiteellä voisi olla perusteltua kieltää kansallisesti tietyistä maasta peräisin olevien hedelmien ja vihannesten maahantuonti. Siten Confédération paysannen kanteessa esitettyihin kanneperusteisiin annettava ratkaisu riippuu ensinnäkin siitä, onko asetusta N:o 1169/2011, asetusta N:o 1308/2013, asetusta N:o 543/2011 ja asetusta N:o 952/2013 tulkittava siten, että jäsenvaltiolle annetaan niissä toimivalta toteuttaa kansallinen toimenpide, jolla kielletään tietyistä maasta peräisin olevien sellaisten hedelmien ja vihannesten tuonti, jotka eivät täytä asetuksen N:o 1169/2011 26 artiklan ja asetuksen N:o 1308/2013 76 artiklan mukaisia vaatimuksia, koska niissä ei mainita maata tai aluetta, josta ne todellisuudessa ovat peräisin, erityisesti, kun tämä vaatimusten rikkominen on hyvin laaja-alaista ja kun se on vaikeasti todettavissa sen jälkeen, kun tuotteet on tuotu unionin alueelle.
- 10 Lisäksi on todettava, että unionin tuomioistuin on asioissa, jotka koskivat sitä, sovellettiinko Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevaa sopimusta ja siihen perustuvia sopimuksia Länsi-Saharaan, 21.12.2016 antamassaan tuomiossa neuvosto v. Front Polisario (C-104/16 P) ja 27.2.2018 antamassaan tuomiossa Western Sahara Campaign UK (C-266/16) katsonut itsemääräämisoikeusperiaatteen ja sopimusten suhteellisen vaikutuksen periaatteen nojalla, että Länsi-Saharan ei voitu katsoa olevan osa Marokon aluetta kyseisissä sopimuksissa tarkoitettulla tavalla. Näiden tuomioiden jälkeen Euroopan unioni ja Marokon kuningaskunta ovat kuitenkin tehneet 28.1.2019 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2019/217 hyväksytyyn kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen assosiointia koskevan Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjan N:o 1 (Marokosta peräisin olevien maataloustuotteiden tuontia Euroopan unioniin koskevasta järjestelystä) ja pöytäkirjan N:o 4 (käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (alkuperätuotteet) määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä) muuttamisesta, ja tällä sopimuksella ne ovat ulottaneet unioniin vietyihin Marokon alkuperätuotteisiin sovelletun tullietuuskohtelun koskemaan myös Länsi-Saharasta peräisiin olevia tuotteita. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut tämän sopimuksen 29.9.2021 antamallaan tuomiolla T-279/19, sen vaikutukset on pidetty voimassa unionin ulkoisen toiminnan ja unionin sitoumusten oikeusvarmuuden turvaamiseksi erityisesti, kunnes unionin tuomioistuin antaa tuomion, jolla se ratkaisee komission unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta tekemän valituksen. Näin ollen siinä tapauksessa, että edellä 9 kohdassa mainittuun kysymykseen vastataan myöntävästi, Confédération paysannen kanteessa esitettyihin kanneperusteisiin annettava ratkaisu riippuu

toiseksi siitä, onko kyseistä kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta tulkittava siten, että kun sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa, yhtäältä Länsi-Saharan alueella korjattujen hedelmien ja vihannesten alkuperämaa on Marokko ja toisaalta Marokon viranomaisilla on toimivalta antaa asetuksen N:o 543/2011 mukaiset vaatimustenmukaisuustodistukset Länsi-Saharan alueella korjatuille hedelmille ja vihanneksille.

- 11 Jos edellä 10 kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, kanteessa esitettyihin kanneperusteisiin annettava ratkaisu riippuu kolmanneksi siitä, soveltuuko kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annettu neuvoston päätös (EU) 2019/217 yhteen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan sekä kansainväliseen tapaoikeuteen perustuvan itsemääräämisoikeuden periaatteen kanssa, josta muistutetaan muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 1 artiklassa.
- 12 Kanteessa esitettyihin kanneperusteisiin annettava ratkaisu riippuu neljänneksi siitä, onko asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa, kun otetaan huomioon kyseisen alueen tilannetta koskeva arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 21.12.2016 antamassaan tuomiossa neuvosto v. Front Polisario (C-104/16 P) ja 27.2.2018 antamassaan tuomiossa Western Sahara Campaign UK (C-266/16), ja edellä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset, tulkittava siten, että kun Länsi-Saharan alueella korjattuja hedelmiä tai vihanneksia tuodaan unionin alueelle tai myydään kuluttajille, niiden pakkauksissa ei voida ilmoittaa, että tuotteiden alkuperämaa on Marokko, vaan alkuperämaana on ilmoitettava Länsi-Saharan alue.
- 13 Nämä Conseil d'Etat'ssa vireillä olevan asian [– –] ratkaisemisen kannalta merkitykselliset kysymykset ovat vaikeita ratkaista. Näin ollen kysymykset on esitettävä Euroopan unionin tuomioistuimelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla, ja Confédération paysannen kanteen käsittelyä on lykättävä, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

ANTAA SEURAAVAN VÄLIPÄÄTÖKSEN:

1 kohta: Confédération paysannen kanteen käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on ratkaissut seuraavat kysymykset:

1. Onko asetusta N:o 1169/2011, asetusta N:o 1308/2013, asetusta N:o 543/2011 ja asetusta N:o 952/2013 tulkittava siten, että jäsenvaltiolle annetaan niissä toimivalta toteuttaa kansallinen toimenpide, jolla kielletään tietystä maasta peräisin olevien sellaisten hedelmien ja vihannesten tuonti, jotka eivät täytä asetuksen N:o 1169/2011 26 artiklan ja asetuksen N:o 1308/2013 76 artiklan mukaisia vaatimuksia, koska niissä ei mainita maata tai aluetta, josta ne todellisuudessa ovat peräisin, erityisesti, kun tämä vaatimusten

rikkominen on hyvin laaja-alaista ja kun se on vaikeasti todettavissa sen jälkeen, kun tuotteet on tuotu unionin alueelle?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan, 26.2.1996 tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 4 muuttamisesta kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta, joka hyväksyttiin 28.1.2019 annetulla neuvoston päätöksellä, tulkittava siten, että kun sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa, yhtäältä Länsi-Saharan alueella korjattujen hedelmien ja vihannesten alkuperämaa on Marokko ja toisaalta Marokon viranomaisilla on toimivalta antaa asetuksen N:o 543/2011 mukaiset vaatimustenmukaisuustodistukset Länsi-Saharan alueella korjatuille hedelmille ja vihanneksille?
3. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, soveltuuko kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annettu neuvoston päätös (EU) 2019/217 yhteen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan sekä kansainväliseen tapaoikeuteen perustuvan itsemääräämisoikeuden periaatteen kanssa, josta muistutetaan muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 1 artiklassa?
4. Onko asetuksen (EU) N:o 1669/2011 9 ja 26 artiklaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2011 76 artiklaa tulkittava siten, että kun Länsi-Saharan alueella korjattuja hedelmiä tai vihanneksia tuodaan unionin alueelle tai myydään kuluttajille, niiden pakkauksissa ei voida ilmoittaa, että tuotteiden alkuperämaa on Marokko, vaan alkuperämaana on ilmoitettava Länsi-Saharan alue?

[– –] [Muotoseikkoja]